

VELIKA NOČ

V velikonočno jutro nas prebudi en sam radostni vzklik »Aleluja«. Po zgodnjem »gor vstajenju« se po vaseh in mestih razvijejo procesije z Najsvetejšim kot znak našega veselja, ki ga želimo oznaniti vsem ljudem. Kristus je namreč vstal, vstali bomo tudi mi. Aleluja.

AKTUALNO ...

OBNOVA ostrešja UČILNICE ...

Z delom bomo začeli 12. junija. Les je pripravljen. Bog povrni vsem 15 darovalcem lesa. Kupiti moramo opeko in ob vinogradu popraviti zid. Če bo dovolj sredstev bomo uredili tudi fasado. Hvala vsem, ki ste v ta namen že darovali ali še boste. Bog povrni.

OZNANILA ...

I VELIKI TEDEN – vabljeni k mašam in obredom VELIKEGA ČETRTEKA in k molitveni uri, velikega PETKA IN SOBOTE, in sicer vsak večer ob 19. uri. VELIKONOČNA PROCESIJI na VELIKO NOČ bo ob 7. uri. Lepo vabljeni!

VELIKI TEDEN naj bo velik tudi za našo vero in odnos do Kristusa.

II MOLITVE OB BOŽJEM GROBU na Veliko soboto, 15. aprila se prosim udeležite v čim večjem številu iz vsake vasi in družine. Potrudimo se, da Jezus v cerkvi ne bo sam ... Blagoslov jedil je po ustaljenem redu

III DRUŠTVO KMETIC pripravlja v župnišču velikonočno razstavo velikonočnih jedi in drugih znamenj. Na ogled bo na veliko soboto, veliko nočno nedeljo in velikonočni ponedeljek dopoldan.

Še malo za smeh ...

Neki oficir pravi drugemu: »Povejte mi, kolega, verjamete v posmrtno življenje?« »Ja, jasno! Čemu bi nas pa potem pokopavali v uniformi?«

Izdala: Župnija Sv. Urban – Destrnik, odgovarja Jože Škofič, žpk., tel.: 753 0151 (041 402 468)

www.sv-urban.com; joze.skofic@gmail.com

ŽUPNIJSKI LIST

župnije Sv. Urban – Destrnik
April 2017

DUHOVNA MISEL: Če ste vstali s Kristusom, iščite to, kar je zgoraj!

Kam so osredotočene naše misli in kaj najbolj zapolnjuje sodobnikovo domišljijo? Navadno so to stvari, ki naj bi nam pomagale, da bomo zares srečni in zadovoljni? Kar priznajmo si: smo veliki sebičneži in zato najprej poskrbimo zase, da bi imeli vsega v izobilju in šele potem, če nam ostane še kaj časa in denarja, se ozremo okrog in ponudimo kakšno majhno uslugo, ali nekaj drobiža, da ne bodo drugi govorili, da nimamo pravega čuta za sočloveka. Takšen je pač sodobnik, ki je zagledan v ta svet užitkov in potrošništva. **Duhovni človek pa je drugačen, bolj izbirčen in osredotočen na vsebino.** Zlepa ga ne moreš zadovoljiti in njegov nemirni duh je stalno na preži. Za vsem tem, kar ga obdaja, vidi stvari, ki presegajo našo vidno resničnost in nas usmerjajo v transcendenco, v stvarnost, ki ni minljiva, ampak je večna. Zato je apostol Pavel pisal Kološanom: **"Bratje in sestre, če ste vstali s Kristusom, iščite to, kar je zgoraj, kjer je Kristus, ki sedi na Božji desnici."** Kdo se ozira v nebesa in koliko je posameznikov, ki resno razmišljajo o večnem življenju? Zelo malo jih je in so bolj izjema kot pravilo, pa čeprav moram reči, da kot duhovnik, ki ima skrb za eno od slovenskih bolnišnic, doživljam, da je v zadnjem obdobju več klicev za podelitev maziljenja in za molitve za umirajoče. Na splošno pa lahko trdimo, da je večnost za mnoge španska vas, jih ne zanima ali, kakor mi pove kakšen bolnik, ko mu priporočim obhajilo: "O, sem še kar v redu, ni še napočil tisti čas!" In kdaj pride tisti pravi čas? Mnogi ga vidijo tik pred smrtjo, pa čeprav je pravi

***Grob zapečaten in zaprt –
je zdaj spet prazen in odprt:
Gospod je vstal, premagal smrt!
Blagoslovljene praznike vam želi župnik, s sodelavci***

optimalni čas sedaj, ta trenutek. Če se ta trenutek ne oprem na vero v večno življenje, moje življenje nima pravega smisla in vrednosti. Kot krhka človeška narava nisem nič, a hkrati sem neprecenljiva vrednost v Božjih očeh.

"Če ste vstali s Kristusom, iščite, kar je zgoraj!" je apostol Pavel jasen v pismu Kološanom. Jezusovo vstajenje je resničnost, njegov največji čudež. In to vstajenje ima neizbrisne posledice tudi za nas. Če ne bi bilo tako, je naša vera prazna in smo bolj nesrečni od tistih, ki ne verujejo. **Kot človek je bil Jezus prvi na vrsti, da nam razkrije našo prihodnost.** Sedaj pa smo na vrsti mi, da se potrudimo in utrdimo svojo vero v večno življenje. Brez te vere je naše krščanstvo čisti nesmisel, ker se oklepamo življenja, ki je kratko in se na koncu spremeni v prah. Res je, da tudi mi umrjemo, a naše življenje je s Kristusom skrito v Bogu. Ko se bo on ponovno prikazal, se bomo tudi mi z njim prikazali v slavi. **Aleluja, Jezus je vstal, vstali bomo tudi mi!** župnik Branko Balažic, SDB

KRISTJAN PRAZNUJE ter obhaja praznike in svete čase ...

VELIKI ČETRTEK Je spominski dan Jezusove zadnje večerje in noči prečute v vrtu Getsemani. Dopoldan potekajo v vseh stolnih cerkvah slovesne t.i. krizmene maše, kjer se ob svojih škofih zberejo duhovniki iz vse škofije, da tako izrazijo edinost zbora duhovnikov. Obnovijo

tudi svoje duhovniške obljube, saj je na ta dan Jezus postavil zakrament mašniškega posvečenja. Škofje pri tej maši blagoslovijo krstno in bolniško olje ter posvetijo sveto krizmo, torej sveta olja, ki se uporabljajo pri podeljevanju nekaterih zakramentov.

Zvečer po župnijah potekajo slovesne svete maše, ko obhajamo in doživljamo to, kar se je zgodilo pri zadnji večerji na prvi veliki četrtek. Takrat je Jezus s svojimi učenci:

- opravil prvo sveto mašno daritev,
- jim z umivanjem nog izročil novo zapoved medsebojne ljubezni
- ter postavil apostole za prve duhovnike.

Ker pa se na ta večer že začne »žalovanje«, pri maši po slavi utihnejo orgle in zvonovi, V ta spomin na trpljenje, ki ga je Jezus začel z molitvijo in krvavim potom na Oljski gori, po maši oz. obhajilu prenesemo Najsvetejše v t.i. »ječo«, kjer potem še nekaj časa »čujemo in vztrajamo v molitvi« skupaj z Jezusom. Razkriti in neokrašeni oltarji pa nas spominjajo na Jezusa, ki so ga oropali vsega človeškega dostojanstva.

VELIKI PETEK Najbolj žalosten dan v letu. Jezus daruje edino pravo in krvavo daritev na križu, zato ta dan ni svete maše. Obredi, ki jih na ta dan opravimo, imajo štiri dele: na začetku pride duhovnik pred oltar in tam

nekaj časa leže in v tišini moli. Nato beremo božjo besedo, zlasti pasijon. V drugem delu molimo oz. prepevamo zelo stare prošnje za različne potrebe Cerkve; sledi najbolj pomenljiv obred češčenja križa, na katerem se je daroval naš Odrešenik.

Duhovnik ob prepevanju »Glejte les križa...« in postopnim odkrivanjem prinese križ pred oltar, kjer ga vsi počastimo s poklekom in poljubom. Zadnji del obredov je sveto obhajilo, zatem pa se

Najsvetejše prenese v božji grob, kjer ga

izpostavljenega v monštranci in zagrnenega s tančico (znamenje, da je bil Jezus povit v povoje in položen v grob) še nekaj časa častimo.

VELIKA SOBOTA Tudi ta dan ni svete maše, saj večerna vigilija spada že k praznovanju velike noči. Vsi se mudimo ob Jezusovem grobu in premišljujemo njegovo trpljenje. Zjutraj pred cerkvijo blagoslovimo ogenj, ki ga nato raznesemo po domovih. Po stari slovenski navadi se ta dan blagoslavlja velikoonočna jedila, ki jih družina zaužije za velikonočni zajtrk.

Zvečer se po cerkvah začne velikonočna vigilija (bedenje). Zopet se blagoslovi ogenj, ob katerem se prižge velikonočna sveča, ki predstavlja vstalega Kristusa. Svečo duhovnik prinese v temno cerkev in zapoje ob njej čudovito in starodavno hvalnico. To je t.i. slavje luči, saj je vstali Kristus

edina prava luč, ki razsvetljuje naše življenje. Drugi del obredov predstavlja daljše besedno bogoslužje (na voljo je devet beril iz Stare zaveze in dve novozavezni).

Pred berilom iz nove zaveze zapojemo slavo, prižgejo se vse luči, oglasijo se zvonovi in orgle. Pred evangelijem pa zopet zapojemo alelujo-trikratno, vedno višje in mogočnejše.

Po pridigi sledi blagoslov krstne vode, ki se

uporablja za krščevanje ves velikonočni čas. Ob tem vsi navzoči obnovimo svoje krstne obljube. Evharistično slavje se nato nadaljuje kot običajno.